

[Lars M. Olsen.]

punkter på dagsordenen kunne det ærede medlem så glimrende tale om øst-vest, og jeg synes, at når det ærede medlem kommer ind på ting, som vi finder anledning til at drage paralleller med, må han også komme frem.

Det ærede medlem talte også om skudsmålsbøger. Vi har ingen skudsmålsbøger i Danmark. Det er vist en generation eller mere siden, de blev afskaffet. Derimod kender vi fra de områder, som det ærede medlem sætter så stor pris på, noget, der hedder arbejdsbøger, eller har i hvert fald gjort det indtil for ganske nylig. Disse arbejdsbøger er meget farligere, end de danske skudsmålsbøger nogensinde har været, fordi fratagelsen af en sådan bog medfører, at den pågældende mister retten til levnedsmidler, altså retten til overhovedet at eksistere. Hvis det ærede medlem på dette punkt mener det, han siger her i det danske folketing, må han også tage afstand fra disse arbejdsbøger, som han ellers fremholder som noget forbilledligt i den østlige verden.

Må jeg endvidere spørge det ærede medlem, hvordan han opfatter demonstrationerne i Østtyskland og Østberlin den 17. juni. Opfatter det ærede medlem dem som andet end protester rettet mod de stærkt forøgede arbejdsydelse, som man ønskede, at arbejderne skulle præstere til præcis de samme lønninger? Det er her, det ærede medlem skal udtale sig, og ikke i radioen eller andre steder, når han selv bringer disse felter ind i diskussionen.

Stæhr Johansen: Forord bryder ingen trætte, men i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards indlæg og i den højtærede finansministers svar kunne man spore en del sympati for disse Marshallpenges anvendelse til genudlån. Vort parti vil gerne fastholde det forlig, der blev sluttet i 1948, da man påbegyndte uddelingen, nemlig at pengene i så vid udstrækning som overhovedet muligt skulle anvendes til afskrivning på reguleringskontoen. Vi er principielt modstandere af genudlån — naturligvis udover de aftaler, som senere, i 1952, blev truffet. Vi mener ikke, det kan eller bør være en statsopgave at være långiver i vort samfund; långivning må ske gennem de

sædvanlige kanaler. Jeg vil i anledning af de udtalelser, der er fremkommet herom, sige, at vort parti ikke ønsker at medvirke til, at de midler, der stilles til rådighed for genudlån, bliver forøget.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede minister mente, at § 4, stk. 2, måtte fortolkes på en sådan måde, at de nærmere betingelser for ydelse af tilskud også skulle være i overensstemmelse med det pågældende folketingsudvalgs opfattelse; jeg kan kun være tilfreds med, at ministeren er indforstået dermed. Jeg gør iøvrigt opmærksom på, at dette indenfor denne lovgivning, som i så høj grad er en bemyndigelseslovgivning — hvad også den højtærede minister kom ind på — kun var en enkelt lille ting i denne forbindelse. Det afgørende er, at man her forlader den vej, som man fulgte ved oprettelsen af produktivitetsfonden, idet det udtrykkelig i loven herom siges, hvordan beløbene skal anvendes: 6 mill. kr. til uddannelse af konsulenter, 90 mill. kr. til produktionsfremmende foranstaltninger vedrørende byggeriet, 15 mill. kr. til produktionsfremmende foranstaltninger indenfor landbruget, 565 000 kr. til oplysningsvirksomhed for husholdningsproblemer, 4 mill. kr. til fremme af rationalisering af butikker. Det, man nu tillader sig at forlange, er, at folketinget skal vedtage et lovforslag, som ikke i enkeltheder indeholder noget som helst om, hvordan de pågældende beløb skal anvendes.

Jeg skal minde de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti om, hvad de åbenbart påtænker at gå med til her, samtidig med at de ærede partier ellers i så høj grad forlanger, at finansudvalget ikke må have for stor myndighed, men at alle afgørelser skal træffes i denne sal. Dette er et slag i ansigtet på hele denne tankegang.

Iøvrigt går jeg efter den højtærede ministers udtalelser ud fra, at man anser det for rimeligt, at der nedsættes et udvalg til lovforslagets videre behandling, så at forskellige oplysninger kan gives dér.

Den højtærede minister brugte det udtryk, at denne lovgivning i hvert fald betød en begyndende indfrielse af åbningstalens løfte. Ja, det kan man måske sige; da åbningstalen taler om, at de pågældende